

пърчеве тѣ оставилъ въ отдѣлно мѣсто; а послѣ привалилъ на входа на пещера та таквасъ грамадна канара, щото 22 четириколесны талиги едвамъ быхъ могъли да ъ отведѣтъ. Като си издои стадо то, расхлади са съ млѣко и напълни съѣды тѣ съ останѣло то, исполнилъ тѣ накладе огъня. Тогасъ той съгледа иностранцы тѣ и сърдито ги попыталъ; кои сте вый? защо обикаляте по морета та? Да не сте вый разбойническа чета? да не ходите да нападате на чужды народы?

Като чухъ двыя гласъ на Циклопа, кой то приличаше на звѣрскій ревъ и като са взрѣхъ въ туй страшилище, Гърцы тѣ са растреперахъ; но Улисеъ далъ си сърце и му рекълъ: „Ный смы Гърцы отъ войска та Агамемнонова и са връщамы у дома си изъ — подъ Троя, коя то съборихмы. Буря та на закара въ неизвѣстны намъ воды. Съ молба идемъ ный и припадамы на твои тѣ колѣна и ти предлагамы даръ. А ты са побой отъ богове тѣ, защо то Зевесъ е защитникъ на странници тѣ.“

Жестокій тѣ Циклопъ отговорилъ: „Глупъ си ты, о странниче, че ма карашъ да са боѣ богове тѣ; а що на е грижа насъ, Циклопы тѣ, отъ Зевеса и отъ други тѣ върховны богове? Ный смы по горни отъ тѣхъ. Нѣма да пощадѣ азъ отъ божески страхъ ни тебе, ни твои тѣ другари. Но кажи ми, — дѣ останѣ вашя корабъ, далечъ ли е или близо отъ тука?“ Тогасъ Одисеей тосъ часъ измыслилъ хитрость и отговорилъ: „Нашя корабъ са разби о канара та и ный едны са отървахмы отъ смъртъ та.“

Безъ да каже нѣщо повече, чудовище то олувило двама отъ другари тѣ Одисеевы и ги ударило о земя та като малки кученца. Послѣ Циклопъ тѣ раскъсалъ ги на части, и захванѣлъ да ги гълта съ кокалы тѣ имъ. Отъ страхъ, на Гърцы тѣ имъ замръзнѣ кръвь та въ жилы тѣ. Като си натѣпка корема съ млѣко и челѣшко месо страшилище то са истегнѣло и заспало дѣлобкъ сънь. Одисеей тосъ часъ бы му забилъ ножа въ гър-